

Full diocesà

26 de gener del 2025

p6 — Jordània reivindica les seves arrels cristianes

p7 — 50a Trobada de la Renovació Carismàtica



Quart centenari de la mort de sant Miquel dels Sants

Sant Miquel dels Sants va néixer a Vic el 29 de setembre de 1591, fill d'Enric Argemir de Centelles i de Montserrat Mitjà, originària de Vic. Des de petit, la virtut heretada dels seus pares el va empènyer a aspirar a una vida de santedat. L'any 1603, va ingressar a l'orde dels trinitaris calçats a Barcelona, i cinc anys més tard, en 1608, va passar a formar part dels trinitaris descalços.

Reconegut per la seva estricta observança religiosa, Déu li concedí el do de freqüents i impressionants èxtasis que el van fer conegut com «l'extàtic». Les seves heroiques virtuts van deixar empremta en moltes ciutats d'Espanya.

Va morir a Valladolid el 10 d'abril de 1625, a l'edat de trenta-tres anys, consumit per l'amor a Jesucrist, amb qui es diu que va experimentar un intercanvi místic de cors. La seva fama de santedat s'ha mantingut viva al llarg dels segles. El papa Pius VI el va beatificar en 1779, i el Papa Pius IX el va canonitzar el 8 de juny de 1862.

Aquest any celebrem el 400è aniversari de la seva mort i, per commemorar aquesta efemèride, la nostra diòcesi ha organitzat un pelegrinatge per resseguir les petjades de sant Miquel dels Sants. Trobareu tots els detalls a l'interior.

«El Senyor m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts»

Diumenge III durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Nehemies

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui es santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

(8,1-4a.5-6,8-10)

Salm responsorial

Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.

[18]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. [...]

Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres. [...]

(12,12-30)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.»

(1,1-4.4,14-21)

«Això que avui
sentiu contar de mi
és el compliment
d'aquestes paraules
de l'Escriptura»

III diumenge del temps de durant l'any

Andrey Castrillón, prev.

Per a l'evangelista Lluc, Jesús és molt més que un profeta: és el portador definitiu de la misericòrdia i la gràcia de Déu. Lluc no escriu per narrar la vida d'un personatge destacat, sinó per anunciar el missatge de salvació que Jesús ofereix a tota la humanitat. Això explica per què el seu ministeri comença a la sinagoga de Natzaret, un moment crucial que anuncia que les promeses de salvació es fan realitat en Jesús.

En efecte, la missió de Jesús no es limita a actuar dins les categories pròpies del poble escollit, sinó que revela el rostre misericordiós del Pare per a tothom. El seu programa de vida es basa en la bondat, la justícia, la reconciliació i la llibertat, un missatge extret de les profecies d'Isaïes. És significatiu, però, que Lluc ometi les referències a la ira de Déu presents en Isaïes per subratllar que l'amor de Jesús no exclou ningú. Tot al contrari, el projecte de Déu és universal, integrador i capaç d'abraçar tota la humanitat amb compassió i esperança.

Avui celebrem el Diumenge de la Paraula i se'ns fa la invitació d'escoltar Jesús amb atenció, tal com ho feia la gent a la sinagoga de Natzaret, on tothom tenia els ulls fixos en ell per escoltar-lo. Això connecta amb la primera lectura de Nehemies, en la qual es veu el poble atent a la lectura de la Llei, emocionat i commogut per les paraules que li recordava l'amor fidel de Déu.

La Paraula de Jesús, com la Llei proclamada per Esdres i encara més, comunica vida, transforma cors i porta guarició. Escoltar i acollir aquesta Paraula ens demana de convertir-nos en «evangelis vius», persones que, amb les seves accions, transmeten el missatge d'amor de Déu. Quan vivim així, els qui ens envolten poden veure, a través nostre, la força transformadora de l'Evangeli. Que la nostra vida, com la Paraula, esdevingui testimoni d'aquesta esperança que tot ho renova.



La imatge



Es presenta a la sinagoga del seu poble, Natzaret; tothom el coneix d'any. Els oients van de l'admiració a la contradicció i la indignació. Així serà la missió de Jesús: pel motiu que sigui, trobes la seva paraula, et fa gràcia, t'admira. Però a l'hora de passar a reconèixer el Fill de Déu, fora del qual ni la vida ni el món no tenen sentit, hi ha qui es fa enrere, es refreda, el rebutja.

Jesús a la sinagoga (s. XIX). Gustave Doré



Agenda

Lit. hores: Setmana III

27 dilluns

—Santa Àngela de Merici, vg. fund.
—Sant Enric d'Ossó, prev. fund.
He 9,15.24-28 / Salm 97 /
Mc 3,22-30

28 dimarts

—Sant Tomàs d'Aquino, dominic i dr.
He 10,1-10 / Salm 39 / Mc 3,31-35

29 dimecres

—Sant Pere Nolasc, fund.
Beat Manuel Domingo i Sol, fund.
He 10,11-18 / Salm 109 /
Mc 4,1-20

30 dijous

—Santa Martina, vg. mr.
He 10,19-25 / Salm 23 / Mc 4,21-25

31 divendres

—Sant Joan Bosco, prev. fund
—Santa Marcel·la, vg. mr.
He 10,32-39 / Salm 36 / Mc 4,26-34

1 dissabte

—Santa Brigída, vg.
Febrer, consagrat a la Purificació de Maria
He 11,1-2.8-19 / Lc 1 / Mc 4,35-41

2 La Presentació del Senyor

La Purificació de la Benaurada Verge Maria (La Candelera)
Jornada Mundial de la Vida Consagrada
—Santa Aida, mr.
Mt 3,1-4 / Salm 23 / He 2,14-18 /
Lc 2,22-40

Pelegrinatge seguint les petjades de sant Miquel dels Sants

Recorregut per Saragossa, Valladolid, Baeza, Toledo i Alcalà d'Henares



Del dimarts 25 al dissabte 29 de març es durà a terme un pelegrinatge excepcional per aprofundir en la vida i el llegat de sant Miquel dels Sants. Aquest itinerari espiritual i cultural té com a objectiu visitar alguns dels llocs més significatius relacionats amb la seva vida, així com indrets de gran importància històrica i artística. El pelegrinatge és obert a tothom i serà presidit pel nostre bisbe Romà.

A Saragossa, els pelegrins tindran l'oportunitat de visitar la basílica del Pilar, un dels principals santuaris marians d'Espanya i un lloc emblemàtic de devoció cristiana. També es descobrirà la catedral del Salvador, coneguda com «la Seo», que combina diversos estils arquitectònics, com el mudèjar, el gòtic i el renaixentista. Aquestes visites permetran de connectar amb la rica tradició espiritual i cultural de la regió aragonesa.

A Valladolid es visitarà l'església de Sant Nicolau de Bari, on es troba el sepulcre de sant Miquel dels Sants. Aquest espai constitueix un lloc de gran recolliment espiritual i un punt clau en aquest pelegrinatge. També es visitarà el Museu Nacional d'Escultura, reconegut per la seva col·lecció excepcional d'art religiós i escultures de fusta policromada, que reflecteixen la devoció i l'expressió artística de segles passats.

A Baeza, un municipi d'una bellesa històrica i arquitectònica impressionant, els pelegrins podran explorar els indrets associats amb la vida i obra de sant Miquel. Aquesta ciutat, declarada Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, ofereix un escenari perfecte per a la reflexió i la contemplació. A més, s'organitzarà una experiència d'oleoturisme que permetrà descobrir el procés d'elaboració

de l'oli d'oliva, un producte essencial de la cultura mediterrània.

La històrica ciutat de Toledo serà una altra parada destacada. Es visitarà la seva majestuosa catedral, una joia del gòtic espanyol, i el monestir de San Juan de los Reyes, construït per ordre dels Reis Catòlics. A la tarda, els participants gaudiran de l'espectacle històric al parc temàtic Puy du Fou, que oferirà una experiència immersiva en la història d'Espanya a través de recreacions d'alta qualitat.

Nou delegat de Santuaris i Turisme

El 8 de gener el nostre bisbe va nomenar Bernat Vilasarau i Alsina com a delegat episcopal de Santuaris i Turisme



A Alcalá d'Henares, ciutat natal de Miguel de Cervantes, hi haurà una altra parada. Es visitarà la seva catedral, d'estil gòtic tardà i renaixentista, així com la històrica universitat, reconeguda per la seva contribució a la cultura i el coneixement. Aquesta darrera jornada serà un moment per a

tancar el viatge amb una reflexió sobre el llegat de sant Miquel dels Sants.

Informació i inscripcions

Aquest pelegrinatge ofereix una oportunitat única per a seguir les petjades de sant Miquel dels Sants mentre es descobreixen alguns dels indrets més

emblemàtics d'Espanya. La combinació d'espiritualitat, cultura i història farà d'aquesta experiència un record inesborrable per a tots els participants. Tindrà sortida de Vic, Manresa, Igualada i Jorba.

Més informació a l'Agència de viatges al 93 122 67 00 o info@rtccultural.com

Pelegrinatge als llocs de sant Miquel dels Sants (1591-1625)

Aquest any s'esdevé el quart centenari de la mort de sant Miquel dels Sants. Aquest sant, nascut a la ciutat de Vic, en la seva trajectòria vital va residir en diverses ciutats d'Espanya. Des de la seva ciutat natal, quan tenia onze anys, es va traslladar a Barcelona, per ingressar en el convent dels trinitaris. La seva vocació religiosa i l'obediència el van fer present en

moltes ciutats; entre altres, Saragossa, Pamplona, Madrid, Alcalá d'Henares, Sevilla, Baeza, Salamanca, Valladolid, on morí a les primeres hores del 10 d'abril de 1625.

En aquesta escaïença s'ha pensat que seria bo de fer un pelegrinatge als llocs on ell va residir. Evidentment que no els recorrerem pas tots, però sí que estarem en dos de molt importants: la ciutat de Valladolid, on hi ha el seu sepulcre, i Baeza, on residí una llarga tongada dels seus trenta-tres anys de vida i on tingué grans expe-

riències místiques. També visitarem Saragossa, Toledo i Alcalá d'Henares.

El pelegrinatge que s'ofereix ens ajudarà a conèixer millor la vida, els ensenyaments i els exemples de virtut d'aquest sant tan nostre, patró de Vic. Tant de bo que siguem molts els qui puguem viure aquest romiatge en una commemoració tan significativa: els quatre-cents anys de la mort de sant Miquel dels Sants.

*Romà, bisbe de Vic

Jordània reivindica el seu paper en els orígens del cristianisme

Redacció



L'exposició «**Jordània: els inicis del cristianisme**», presentada el 8 de gener a Amman, arribarà al Vaticà el pròxim 31 de gener. Aquesta mostra única busca posar en valor el paper fonamental de Jordània en el naixement i el desenvolupament de la religió cristiana. Organitzada pel Ministeri de Turisme i Antiguitats i l'Oficina de Turisme de Jordània, la iniciativa s'ha concebut com una experiència immersiva que permetrà als visitants d'explorar dos mil anys d'història.

La presentació, que va tenir lloc a l'Hotel St. Regis de la capital jordana, va reunir destacades personalitats, com la ministra de Turisme, Lina Annab, i el nunci apostòlic a Jordània, Giovanni Pietro Dal Toso. La mostra no solament celebrarà les arrels de la fe cristiana, sinó també el 30è aniversari de les relacions diplomàtiques entre Jordània i la Santa Seu i el 60è aniversari de la visita de sant Pau VI al país.

Una exposició rica en història i patrimoni

La mostra, que romandrà oberta fins al febrer del 2026, comptarà amb més de 80 objectes històrics que daten del segle I dC, incloent-hi peces de les èpoques bizantina, islàmica i hatxemita. Molts d'aquests tresors són reconeguts per la UNESCO, convertint l'exposició en una oportunitat única per a admirar la rica història del cristianisme a Jordània. A més dels artefactes, la mostra inclourà elements

audiovisuals que transportaran els visitants a llocs sagrats com Maghtas, l'indret del baptisme de Jesús, i el Mont Nebo, considerat el lloc del descans final de Moisès.

Altres indrets destacats són la cova de Tel Mar Elias, on va néixer el profeta Elies; Maqueront, escenari del martiri de sant Joan Baptista, i la recentment consagrada església del baptisme de Jesús, que serà un punt central de la visita del cardenal Pietro Parolin, secretari d'Estat del Vaticà.

Salvaguardar la fe i el patrimoni

Durant la presentació, la ministra Lina Annab va destacar la importància d'aquesta exposició per a celebrar les arrels del cristianisme i refermar el compromís de Jordània amb la protecció dels llocs sagrats. Segons Annab, la mostra no tan sols és una celebració del passat, sinó també un pont cap al futur: «Volem reforçar els esforços per salvaguardar els cristians a Jordània i la regió com a part essencial del nostre passat, present i futur.»

Per la seva banda, Abed Al Razzaq Arabiyat, director de l'Oficina de Turisme, va remarcar que aquesta serà una «oportunitat històrica» per a mostrar al món les arrels espirituals i culturals de Jordània. La iniciativa inclou també un pla perquè l'exposició sigui itinerant, viatjant a altres països i continents amb l'objectiu de difondre aquest valuós patrimoni.

Un signe de proximitat de l'Església

Mons. Giovanni Pietro Dal Toso va posar en relleu el simbolisme de l'exposició, afirmant que Jordània representa els inicis del cristianisme i és part fonamental de Terra Santa. També va subratllar la importància de la convivència religiosa al país, considerant-la un exemple de pau i unitat en un context global. La pròxima visita del cardenal Parolin, enviat especial del Papa, reforçarà encara més els vincles entre Jordània i la Santa Seu, destacant la proximitat de l'Església amb els cristians d'Orient Mitjà.

Amb aquesta iniciativa, Jordània fa una crida als creients i a totes les persones interessades en la història i el patrimoni a descobrir les profundes arrels de la fe cristiana i a celebrar el seu llegat universal.

El Dr. Daniel Palau, degà de la Facultat de Teologia

Redacció



El Dr. Daniel Palau Valero ha estat nomenat degà de la Facultat de Teologia de Catalunya. El cardenal Joan Josep Omella, Gran Canceller de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), va signar el seu nomenament el 10 de gener del 2025 per al trienni 2024-2027, que compaginarà amb la seva responsabilitat com a vicerector acadèmic

de la institució acadèmica de l'Església a Catalunya.

El Dr. Daniel Palau Valero (Barcelona, 1972) és prevere del bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Llicenciat en Història, especialitat història de l'art per la Universitat de Barcelona (1995), en Teologia per la Facultat de Teologia de Catalunya (2006) i en Filosofia per la Universitat Ramon Llull (2006), va finalitzar el doctorat a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma (2013) amb un estudi sobre «La sacramentalitat de l'Església durant el Concili Vaticà II». Va realitzar estudis musicals de piano com a alumne lliure del Gran Teatre del Liceu de Barcelona. Dirigeix la Càtedra de Teologia Pastoral «Arquebisbe Josep Pont i Gol» i la revista *Quaderns de Pastoral* (2a època), de la col·lecció «pastoral.doc» del Centre de Pastoral Litúrgica.

50a Trobada anual de la Renovació Carismàtica

Dies 1 i 2 de febrer, 2025

Lloc: Martí Codolar, Av. Cardenal Vidal i Barraquer 15, Barcelona.

Predicador: Mn. Josep M. Garcia Panisello.

Lema: «Qui m'estima, guardarà la meua Paraula» (Jn 14, 23).

Acolliment; dissabte a les 16.00h, i diumenge a les 9.30h.

Hi sou tots convidats!

Informació:

Sandra Cárdenas

Whatsapp 605 374 163

sandracardenasvillabona@gmail.com

Carla Costa

Whatsapp 657 691 402

mcosta463@gmail.com

<http://www.renovacio.cat>



La Pel·lícula

Las vidas de Sing Sing

Dirigida per Greg Kwedar



EUA, 2023

Intèrprets: Colman Domingo i

Clarence Maclin

Drama

Per a majors de 14 anys

Drama basat en fets reals que explora la possibilitat de redempció i reinserció social mitjançant l'art i el teatre en un entorn penitenciari. La pel·lícula se centra en un programa destinat a ajudar presos a gestionar les seves emocions i guarir les ferides de la seva realitat a través de la creativitat.

Amb una història colpidora que combina actors professionals i antics presos, aquest film ofereix una mirada profunda al potencial humà per a superar adversitats, destacant valors com la solidaritat i l'esperança. Presentada a la Setmana de Valladolid, aquesta obra és una reflexió sobre la condició humana i la importància de les segones oportunitats. Ideal per als amants del cinema social amb missatge transformador.



La Paraula de Déu és viva i eficaç (He 4,12)

Romà Casanova, bisbe de Vic



Als catòlics se'ns retreu un desconeixement de l'Escriptura. En part és veritat: venim d'una tradició (amb minúscula) en què no hi havia gaire costum de llegir la Bíblia de manera individual. Tot i això, sí que hi havia una gran tradició de representar en l'art sagrat escenes bíbliques, tant de l'Antic com del Nou Testament. Com a exemple, la resposta que va donar el bisbe Josep Torras i Bages al pintor Josep Sert quan aquest li demanava què hauria de pintar per a les parets blanques de la catedral de Vic. Li va respondre que fos la *Biblia pauperum* (la Bíblia dels pobres). També cal remarcar que la litúrgia llatina romana és la que té més presència de l'Escriptura en la seves celebracions.

Si en les nostres comunitats hi hagués una més abundosa lectura de la Paraula de Déu, la nostra vivència cristiana seria més profunda

El moviment sorgit del Concili Vaticà II va impulsar, certament, una major presència de les Escriptures santes, tant en la celebració de l'Eucaristia com en la dels altres sacraments. A partir d'aleshores es constata que entre els fidels hi ha una major presència de lectura de la Bíblia, tant individualment com comunitàriament. La qual cosa no ens ha de fer oblidar la necessitat de continuar aquesta dinàmica, de tal manera que entre els creients de Jesús hi hagi una veritable estima de l'Escriptura. El nostre Sínode Diocesà en un dels seus decrets diu: «Que cada creient tingui la seva Bíblia personal per a fer-ne una lectura orant, atesa la importància de la Paraula de Déu per a la vida del cristià» (núm. 11). Tant de bo que això sigui realitat entre nosaltres! Fa pocs dies va sortir una notícia en què es constata que en tot el món hi



havia un increment gran de venda de bibles. La tenim a casa nostra? La llegim? ¿És la nostra companya en la pregària personal i en els moments alegres o durs de la nostra quotidianitat?

Estic cert que, si en les nostres comunitats hi hagués una més abundosa lectura de la Paraula de Déu, la nostra vivència cristiana seria més profunda i seríem més missioners. En cada parròquia hi hauria d'haver un grup de lectura i aprofundiment de la Bíblia. La lectura bíblica en grup, havent invocat l'Esperit Sant, tenint sempre la fe de l'Església com a referència i practicant el que el Sínode de Bisbes anomena «conversa en l'Esperit», que significa, amb les paraules del Document final de l'Assemblea del Sínode: «viure l'experiència del compartir a la llum de la fe i de la recerca de la voluntat de Déu, en una atmosfera evangèlica, on l'Esperit Sant pot fer sentir la seva veu inconfusible» (núm. 45), ens faria experimentar que *la Paraula de Déu és viva i eficaç* (He 4,12).

